

5 punts per recuperar la iniciativa

written by Carles Suárez i Graells | 7 d'agost de 2018

1. **Analitzar els errors del passat recent.** Tant del procés del 2012 al 2017 en general, com dels esdeveniments d'octubre en concret. Analitzar què va fallar i com es van subestimar els costos de la independència, l'existència de finestres d'oportunitat o l'autoritarisme espanyol. I extreure lliçons de l'octubre, en l'àmbit institucional (la necessitat de consumir la ruptura constitucional a fets consumats), en l'àmbit social (la importància de mantenir una mobilització permanent, amb mesures de pressió real i no supeditada al front institucional) i en l'àmbit internacional (la importància de recuperar la credibilitat i garantia que s'arribarà fins al final, imprescindible per aconseguir suports públics i reconeixements).
2. **Consensuar on som.** És prioritari que l'independentisme (el moviment que pretén la independència en la vida real per les generacions actuals) acordi en quin punt ens trobem per tal de dissenyar l'estratègia:
 - a. Si la proclamació del 27 d'octubre es considera vàlida, caldria fer-la efectiva, fent el que no es va fer el 30 d'octubre, però que sí que ho contemplava la Llei de Transitorietat aprovada pel Parlament: controlar el territori i desenvolupar una nova realitat jurídico-política a fets consumats.
 - b. Si la proclamació del 27 no es considera vàlida, però es considera vigent el mandat democràtic del primer d'octubre, caldria tornar-la a proclamar.
 - c. Si no es considera vigent el mandat del primer d'octubre, la prioritat hauria de ser revalidar aquest mandat, per via o bé d'un nou Referèndum o bé noves

eleccions autonòmiques. Però allargar la legislatura quatre anys vol dir impossibilitar renovar el mandat a curt termini.

3. **Actualitzar el full de ruta i el Llibre blanc**, que han quedat desfasats. Recuperar l'objectiu d'aconseguir la independència en l'escenari actual i dissenyar la transició de la DUI a la independència real, assumint la dualitat de poders. I dotar-los de realisme: Espanya mai acceptarà de forma voluntària l'autodeterminació i només una estratègia de fets consumats, de ple alineament entre els fronts institucional, social i internacional pot obligar Espanya a acceptar un referèndum vinculant. Bàsicament, la millor carta que té l'independentisme segueix sent la que va proposar Junqueras a Brussel·les el 2013: una setmana de paralització econòmica. És a dir, allargar una setmana la situació del 3 d'octubre: desbordament popular al territori, impacte econòmic total, amb la borsa baixant, la prima de risc pujant, atenció mediàtica internacional, etc. És cert que és una estratègia arriscada, perquè un estat autoritari com l'espanyol tornarà a utilitzar la violència i la repressió per evitar la solució democràtica, i caldrà tornar a superar la repressió de forma popular i col·lectiva com el primer d'octubre. Però el que és segur és que adoptar una estratègia reconciliadora i autonomista d'acatament de la realitat constitucional espanyola fa impossible aconseguir la independència a curt o mitjà termini.

4. **Un govern alineat al nou full de ruta.** El govern de la majoria sobiranista ha d'estar alineat en l'objectiu d'aconseguir la independència en l'escenari actual. Evitar el retorn a l'autonomisme, la reconciliació amb l'autoritarisme espanyol i practicar una acció exterior republicana, que confronti reputacionalment la deriva protofeixista de l'unionisme, la indivisió de poders i l'herència franquista de les estructures estatals espanyoles. Si les cúpules dels partits que es van

presentar amb un programa d'implementació de la República, un cop dins el Govern pretenen un gir a l'autonomisme, caldria propiciar la fi de la legislatura. Unes noves eleccions permetrien d'una banda renovar el mandat electoral de la majoria independentista i, de l'altra, possibilitarien empoderar la ciutadania amb nous mecanismes de participació electoral que reduïxin el poder de les cúpules i permetin la genuïna expressió democràtica del moviment independentista en les institucions.

5. **No acceptar la normalitat.** L'autoritarisme espanyol intenta netejar la imatge amb la renovació del govern i les crides al diàleg i la distensió. La distensió només ajuda al relat autoritari espanyol i només pretén eliminar de les memòries el record del primer d'octubre i, sobretot, eliminar-ne el mandat electoral. Normalitzar, reconciliar, implica acceptar que la repressió sempre podrà aturar la democràcia i condemna les futures generacions a seguir formant part d'Espanya. Cal recuperar les estructures de coordinació unitàries nascudes a l'octubre per tal de bastir un front social republicà antifeixista on hi conflueixin i en dibuixin una estratègia conjunta les bases sobiranistes, des dels estudiants als sindicalistes, passant per les organitzacions de masses i els comitès. Un front social bolcat a la mobilització permanent que passi a liderar el procés i reforci l'alineament amb els fronts institucional i internacional per mantenir l'excepcionalitat, evitar la reconciliació i seguir mantenint l'objectiu insubornable d'aconseguir la independència.